

cora

Cora Westerink (1951) ontmoette op haar veertiende haar huidige man. Hun ideaal was: leven en werken op het platteland. Na wat omzwervingen belandden ze in Groningen. Daar wijdt Cora zich nu aan het schrijven. En ze is nauw betrokken bij het gezin van haar dochter.

Majorie was snel van haar geloof. Toen ik merkte dat ze echt bang was, heb ik haar ingewijd in de geheimen die grote mensen voor hun (klein)kinderen hebben zo in het begin van december. We woonden in een grote boerderij met veel donkere hoeken en gangen. Een jaar eerder had Piet ervoor gekozen om de pakjes bij de achterdeur neer te zetten, aan het eind van de koestal. Bewust al niet direct achter de keukendeur, omdat dat in zou houden dat hij ongezien door de hele boerderij kon sluipen. Maar ook bij die achterdeur was al een hele inbreuk op het veiligheidsgevoel van mijn dochter. En het moet niet zo zijn dat je je als kind niet veilig voelt in je eigen huis, toch?

Ze zat nog op de kleuterschool en ik peperde haar in dat het een GROOT geheim was en dat het heel bijzonder was dat ze het al wist. Voor zover ik weet heeft ze dat geheim goed bewaard. Samen giechelden we om een blank stuk pietenhuid vlak boven een handschoen en om slecht geschminkte pietennekken.

‘Stel je voor dat Piet stiekem door de boerderij sluipt’

Dat de overbuurman van het postkantoor als overbuurman de voordeur in kwam, als Sinterklaas de achterdeur weer uitging en, omdat de schimmel een zeer been had, op ons bruine paard vertrok, hoorde allemaal bij het geheim. Oscar, ons brave paard, moest vaker opdraven. Zo heeft hij ook eens in opdracht van de ondernemersvereniging de Kerstman naar de kerstbeurs in het plaatselijke café gebracht. De Kerstman had zich vooraf ongetwijfeld moed ingedronken en voorover hangend, met zijn armen om de nek van het paard, riep hij: “Hoho, hoho!” Niet omdat een Kerstman dat behoort te doen, maar omdat hij vond dat het veel te hard ging.

Voor Elin was het vorig jaar nog één grote pap van door elkaar geroerde feestelijkheden. Beginnend met Sint Maarten. De huizen langs met je lampionnetje en overal snoep krijgen voor het simpele feit dat je komt zingen over koeien die staarten hebben. Dan ligt er ineens op het grote bed van opa en oma een enorm pakket met een babypop erin van een andere sint. Met z'n allen, ingewijde grote mensen onder elkaar, hadden we afgesproken de gulle gaven te spreiden, want er volgden nog diverse gelegenheden waarbij Sint Nicolaas op zou duiken, mét cadeaus, bijvoorbeeld op de werkplekken van papa en mama en in het plaatselijke dorps huis.

Direct nadat de Sint weg was naar Spanje werd Elin in een kerst vrouwenpakje gehesen en moest de kerstboom versierd worden, waarbij ze van pure vreugde luidkeels zong over de koeien van Sint Maarten. Vervolgens kwam het vuurwerk en daarna het broertje. Hou dan als peuter het hoofd maar eens koel en alles op een rijtje. Dit jaar, als bijna kleuter, zal ze alles veel intenser beleven. Het zal een feesttijd worden, dat staat al vast. Met gezonde spanning op zijn tijd, maar zonder angst. Want Majorie zal niet aarzelen haar dochter in te wijden in het grote Sinterklaasgeheim als het geen feestje dreigt te worden. Zo goed ken ik haar wel.

www.mooigesproken.nl

